

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОМИСЛОВОЇ БЕЗПЕКИ

*Ищенко І.І.,
Осінов Ю.О.,*

Національний університет цивільного захисту України

З початку широкомасштабної агресивної війни, розгорнутою російською федерацією, порушено конституційні права працівників на охорону їх життя і здоров'я у процесі трудової діяльності, на належні, безпечні та здорові умови праці, які постраждали внаслідок бойових дій на виробництві.

Безпека праці під час військового стану становить серйозну проблему, яка потребує спеціальної уваги та заходів з метою забезпечення захисту працівників. Для системи управління охороною праці бойові дії є зовнішніми небезпечними чинниками, які впливають на систему функціонування підприємства та підвищують ризики виникнення додаткових нещасних випадків на робочих місцях, які є нетипові для мирного часу та мають наслідки різної тяжкості [1].

Державна політика в галузі охорони праці базується на принципах:

- пріоритету життя і здоров'я працівників, повної відповідальності роботодавця за створення належних, безпечних і здорових умов праці;
- підвищення рівня промислової безпеки шляхом забезпечення суцільного технічного контролю за станом виробництв, технологій та продукції, а також сприяння підприємствам у створенні безпечних та нешкідливих умов праці;
- комплексного розв'язання завдань охорони праці на основі загальнодержавної, галузевих, регіональних програм з цього питання та з урахуванням інших напрямів економічної і соціальної політики, досягнень у галузі науки і техніки та охорони довкілля;
- соціального захисту працівників, повного відшкодування шкоди особам, які потерпіли від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань;
- встановлення єдиних вимог з охорони праці для всіх підприємств та суб'єктів підприємницької діяльності незалежно від форм власності та видів діяльності;
- адаптації трудових процесів до можливостей працівника з урахуванням його здоров'я та психологічного стану;
- використання економічних методів управління охороною праці, участі держави у фінансуванні заходів щодо охорони праці, залучення добровільних внесків та інших надходжень на ці цілі, отримання яких не суперечить законодавству;
- інформування населення, проведення навчання, професійної підготовки і підвищення кваліфікації працівників з питань охорони праці;
- забезпечення координації діяльності органів державної влади, установ, організацій, об'єднань громадян, що розв'язують проблеми охорони здоров'я, гігієни та безпеки праці, а також співробітництва і проведення консультацій між роботодавцями та працівниками (їх представниками), між усіма соціальними групами під час прийняття рішень з охорони праці на місцевому та державному рівнях;
- використання світового досвіду організації роботи щодо поліпшення умов і підвищення безпеки праці на основі міжнародного співробітництва.

Промислова безпека - це стан захищеності життєво важливих інтересів особи і суспільства від аварій на небезпечних виробничих об'єктах і наслідків аварій, що сталися.

Вимоги безпеки – умови, заборони, обмеження і інші обов'язкові вимоги, закладені в нормативних технічних документах, а також норми в області захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, охорони природного довкілля, екологічної безпеки, пожежної безпеки, охорони праці, будівництва.

Джерела підвищеної небезпеки – небезпечні виробничі об'єкти, технічні засоби, речовини і предмети; дії або бездіяльності осіб, що створюють загрозу життєво важливим інтересам особи, суспільству, державі.

До цих джерел, наслідуючи законодавство про захист прав громадян, слід додати і підприємства, що здійснюють підвищено небезпечні види діяльності, деякі види їх продукції, робіт і послуг. Небезпечні виробничі об'єкти підлягають реєстрації в державному реєстрі. При цьому дуже важливим є питання про критерії відношення об'єкту або виду діяльності до класу небезпечних.

Критерії або якісні і кількісні показники небезпеки об'єкту в спеціалізованих правових нормативних актах, відповідно до яких промисловий (оборонний) об'єкт (споруда) відноситься до одного з апріорі небезпечних об'єктів, якщо на об'єкті:

- переробляються, утворюються, зберігаються, транспортуються, знищуються займисті, горючі, вибухові, токсичні речовини (у встановлених кількостях), речовини що окислюються;
- здійснюються гірські роботи, збагачення корисних копалини, роботи в підземних умовах, отримання розплавів чорних і кольорових металів;
- використовується спеціальне устаткування і механізми в умовах, що характеризуються кількісними показниками.

При закріпленні юридичного права діяльності на небезпечному виробничому об'єкті і при здійсненні окремих видів діяльності, що відносяться до підвищеної небезпеки, вимагаються:

- обов'язковість ідентифікації небезпечних виробничих об'єктів відповідно до методики;
- обов'язковість декларування об'єктів підвищеної небезпеки;
- обов'язковість ліцензування;
- обов'язковість страхування відповідальності залежно від міри небезпеки.

Події останніх років (аварії, вибухи, пожежі, руйнування тощо) свідчать про важливість регулярного і кваліфікованого управління безпекою промислового виробництва, як на державному, так і на місцевому рівнях.

Тобто, це пов'язано з постановкою і вирішенням питань регулювання промислової безпеки відносно життя і здоров'я людей, охорони якості довкілля і запобігання економічному збитку. Однією з важливих частин в розробці ефективних методів управління промисловою безпекою є правильна і достовірна експертиза безпеки виробничих об'єктів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ковальчук В. Трудові відносини під час війни: аналіз норм надзвичайного трудового законодавства України.
2. Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану: Закон України: від 01.07.2022 № 2352-IX.